

Rudolf Steiner:

Til foreldrene

(Av tale ved en foreldreaften i Freie Waldorfschule. Stuttgart, den 13. januar, 1921).

« . . . Når man i det riktige øyeblikk vekker det som nettopp ligger i barnets evner, i anleggene; da oppnår man at dette som er vekket, gjennom hele livet vil forbli en kilde som barnet kan forfriske seg ved. Og når våre barns foreldre innser at vi egentlig arbeider for i de kommende årtier å gi fra oss mennesker som skal ha kraft til å møte et liv som stadig vil bli vanskeligere, – mennesker som dessuten kan ha spørsmål å stille dette liv, – da står foreldrene i et riktig forhold til vår skole. For denne forståelse fra foreldrene er det vi må bygge på. Slik som andre skoler, beskyttet av staten og alle mulige offentlige autoriteter, kan vi ikke arbeide. Vi kan bare virke når vi står overfor et forståelsesfullt fellesskap av foreldre. Vi trenger hele tiden bevisstheten om dette, hvis vi skal gi barna i denne skolen det, som vi ønsker at vår undervisning skal gi dem ved en sann menneskekunnskap og gjennom en forståelse av hvorledes undervisningsstoffet kan anvendes for de forskjellige alderstrin, – hvis vi skal forsøke å gi barna det beste, det som de skal ha, da trenger vi en mur av foreldre omkring denne skolen, slik som muren omkring en festning.»